

ПАПЕРОВИК

Газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН»

ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ» — виробник найякіснішої продукції

Напередодні Дня підприємця — свята, що відзначають першої неділі вересня, у приміщенні Житомирської облдержтелерадіокомпанії відбулося урочисте нагородження лауреатів обласного конкурсу «Кращий підприємець 2013 року». За звання переможців у 14 номінаціях змагалося двісті учасників. Підприємців вітали керівники області — голова облради Йосип Запаловський та голова облдержадміністрації Сергій Рижук, а також голова ради підприємців Житомирщини Валерій Онопрієнко.

Родзинкою церемонії стала демонстрація коротких телевізійних роликів про діяльність підприємств-лауреатів, з-поміж них було представлено і наше товариство, адже саме воно стало переможцем у номінації «Виробник найякіснішої продукції».

Відзнаку з рук обласних очільників отримав заступник голови правління Андрій Костюченко (на знімку).

Також було визначено переможців і призерів у таких номінаціях: «Малий бізнес. Кращий керівник року», «Середній бізнес. Кращий керівник року», «Кращий аграрій Житомирщини», «Інвестор року», «Малий бізнес у промисловості», «Малий бізнес у торгівлі та наданні послуг», «Сумлінний платник податків», «Кращий роботодавець», «За інновації у малому і середньому бізнесі», «Кращий суб'єкт зовнішнього ринку», «Бізнес-леді», «Успішний молодий підприємець (віком до 35 років)» і «Меценат року».

За словами Сергія Рижука, нині в області зареєстровано 154 тисячі суб'єктів підприємницької діяльності, 84% з яких — фізичні особи, решта — юридичні.

— Підприємці — це еліта нації, трудівники, які створюють матеріальні блага, а не чекають розподілу пільг, — сказав губернатор та пообіцяв допомагати землякам-бізнесменам усіма законними методами.

Радились папірники

На межі вересня і жовтня у Малині відбулася нарада виробників паперу WICOR, на яку прибули представники підприємств WEIDMANN з різних країн: США, Швейцарії, Великої Британії. Лейтмотивом зустрічі стало узгодження дій у сфері виготовлення та просування на ринку товарів, що належать до групи електроізоляційних паперів.

На знімку: Юрій Серебряков, Олександр Левін, Іван Бояршин, Геннадій Якименко, Білл Воллес, Андрій Панченко, Білл Ернст, Том Амедро та Майк Гослінг.

Візит у відповідь

У вересні, в англійській компанії WEIDMANN WHITELEY LTD, відбулася координаційна нарада виробників індустріальних видів паперу групи WICOR.

Індустріальні матеріали (папір-основа для шпалер, гласин, фільтрувальний папір, льняний тощо) випускають два підприємства групи — вже назване WEIDMANN WHITELEY LTD та ПАТ «ВАЙДМАНН-МПФ». У нараді від нашого товариства брали участь голова правління Андрій Панченко, директор Центру розвитку та досліджень Геннадій Якименко і менеджер з продажу Наталія Срулевич. Британську компанію представляв її керівник Джон Брігс, технічні спеціалісти Білл Воллес та Керол Барнс, які нещодавно побували в Малині, а також менеджери з продажу індустріальних продуктів Тобі Альбрехт і Дік Саммердейк. Зі Швейцарії прибув директор з виробництва WET EA, генеральний директор WET AG Марсель Суттер.

За словами Геннадія Якименка, нарада була присвячена обговоренню спільних дій сестринських компаній у сфері виробництва, маркетингу та реалізації продукції, направлених на формування бізнес-плану та бюджету групи на наступний рік.

— Нині, в умовах загальносвітової економічної кризи, для якої характерне перевиробництво і зростання конкурентної боротьби, важливо максимально скоординувати дії виробників паперу. Підприємства WEIDMANN, що виготовляють картон, ці питання вже узгодили. Наприклад, ми і швейцарці випускаємо продукцію для Європи. Американське підприємство — для свого регіону, китайське — для свого.

Настав час координації дій стосовно інших продуктів — електроізоляційних та індустріальних видів паперу. У

зв'язку з цим керівництво групи запланувало проведення двох предметних нарад. Одна з них відбулася у Великій Британії, іншу, на початку жовтня, провели в Малині (фото на стор. 1).

Під час свого перебування у Великій Британії малинчани змогли на власні очі побачити, як працюють колеги, більше дізнатися про становлення і сьогодення WEIDMANN WHITELEY LTD. Найперше питання, яке вони поставили британцям, було про назву підприємства, адже місто із назвою Вайтлі знаходиться дуже далеко від фабрики (яка, до речі, розташована у селі Пул-ін-Ворфедейл, за

на бренд. Схожа історія сталася свого часу і з самою компанією WEIDMANN, названою на честь свого засновника Генрі Вайдманна.

Не залишила байдужими українців і старовинна, 1903 року, будівля, біля якої сфотографувалися на згадку. Та найбільше наших паперовиків цікавило виробництво, лабораторії, поствиробничі обладнання. Англійці випускають досить цікаві види паперу, як-то льняний, бавовняний, DDP, папір для набивки каландрових валів, а віднедавна налагоджують виробництво паперу-основи для шпалер, з іншими, ніж на малинській фабриці характеристиками. Тож спілкування паперовиків виявилось напрочуд плідним: і дії скоординували, і досвідом обмінялися.

300 кілометрів від столиці), на іншому кінці країни. Як з'ясувалося, Вайтлі — це прізвище засновника фабрики, під котрим вона стала відомою ще до входження у групу WEIDMANN, і яке за більш ніж сторіччя свого існування перетворилося

А згодом колективу нашого підприємства випала нагода проявити українську гостинність, адже наприкінці місяця до товариства з'їхалися представники сестринських компаній, котрі виготовляють електроізоляційні види паперу.

На фото: Сезон грибів триває. А ви вже побували на «тихому полюванні»? Саме час робити запаси на зиму...

Увага! Важлива інформація!

Шановні працівники товариства!

10 жовтня о 17-15 у фабричному будинку культури буде проходити відкрита першість ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН» із шашок. Запрошуємо вас взяти участь у змаганнях!

З нагоди Дня людей похилого віку (який відзначають 1 жовтня) Правління вирішило надати матеріальну допомогу пенсіонерам товариства, які не працюють, у розмірі 100 гривень кожному.

Додаткову інформацію про порядок здійснення виплат можна отримати за тел. 67-239

Цього місяця майже півсотні членів профспілкової організації побували на екскурсії у Вінниці — відвідали краєзнавчий музей, залишки бункера Гітлера та знаменитий фонтан ROSHEN. Організовував поїздку профспілковий комітет на чолі з Ларисою Примаченко.

По дорозі до Вінниці паперовики побачили залишки ставки Гітлера «Вервольф» (у перекладі з німецької вовк-захисник), яка розміщувалася за 8 км на північ від м. Вінниця біля смт Стрижавка, на території тодішньої генеральної округи Житомир. Споруда до наших днів майже не збереглася. Уцілів лише гранітний басейн, в якому плавав фюрер, та рештки стін. Подейкують, правда, що підземна частина бункера не постраждала, однак офіційні джерела свідчать, що німці її таки підірвали. Адольф Гітлер був у «Вервольфі» тричі, загалом 138 днів. Зведенням гранітного бункера займалася німецька будівельна організація, а на важких роботах працювало близько 14 тисяч військовополонених. Дві тисячі з них загинули, доля решти — невідома. Їхню пам'ять увіковічено на меморіальному знаку, що неподалік від бункера.

Прибувши у Вінницю, наші туристи ніби в Європу потрапили, адже він-

Дорогами Поділля

ницькі дороги набагато кращі від житомирських, всяких латками і вибоїнами. А ще у місті дуже чисто, навіть урни розмальовані! І справа, кажуть, тут не в меценатах, які щедро допомагають Вінниці, а в добрих господарях краю.

Як і годиться справжнім туристам, одразу по приїзду паперовики відвідали Вінницький краєзнавчий музей, який, до речі, було засновано 1918 року.

Там вони ближче познайомилися з минувшиною Поділля та сучасним життям краю. Проходячи п'ятнадцятьма залами музею, паперовики мали можливість узріти унікальну колекцію золотих прикрас доби бронзи та сарматського періоду, яка експонувалась на шести міжнародних виставках. Багато вразили нумізмати-чна та етнографічна збірки, колекції зброї та мінералів,

дiорами. До наших днів збереглися рештки справжнього монумента. Непорушним лишився кабінет видатного державного діяча Симона Петлюри, який працював там у 1919 році, коли Вінниця стала столицею УНР. А ось нещодавно у музеї випадково знайшли старовинний підземний хід. До якого саме періоду він належить, досі невідомо, та, можливо, під час його вивчення дослідникам вдасться поповнити музейну колекцію новими експонатами.

Прогулюючись охайними вуличками міста, малинчани з нетерпінням чекали вечора — адже саме тоді вони змогли побачити прославлений вінницький фонтан у всій красі, під час синхронізованого музично-лазерного шоу.

Єдиний в Україні і найбільший в Європі водограй, що плаває, розміщений в руслі річки Південний Буг, поблизу острова Фестивальний. Його офіційне відкриття відбулося два роки тому і відтоді фонтан став візитівкою Вінниці.

На відміну від більшості фонтанних систем, що монтуються у штучних басейнах із системами очищення води, унікальність цього проекту полягає в тому, що фонтан ROSHEN використовує воду «живої» ріки. Саме тому насосна система спроектована з урахуванням надвисоких вимог до її надійності: всі насоси — з нержавіючої сталі, а важливі елементи — продубльовані. Платформа, на якій змонтовано фонтан, збудована за всіма стандартами суднобудування і внесена до реєстру судноплавства України.

У фонтані є рухомі елементи, які обертаються навколо своєї осі, за рахунок чого динамічно змінюється кут нахилу струменів води; суперпотужні світлодіодні ліхтарі, які дозволяють робити дуже яскраве і видовищне підсвічування, досягаючи різних ефектів, а також надпотужна (3840 Вт) аудіосистема.

Фонтан працює від весни до осені, узимку ж конструкція занурюється під лід, на дно річки Південний Буг.

За сукупністю характеристик вінницький фонтан ROSHEN найбільший в Європі, і, за оцінками експертів, входить до десятки кращих і видовищних фонтанів світу. Висота центрального струменя досягає 65–70 метрів, розмір водного проекційного екрану — приблизно 16 метрів у висоту і 45 метрів в

ширину, фронтальний розліт води — 140 метрів.

— Вразила малинчан велелюдна і опатна набережна, яка світилася безліччю вогнів. І навіть злива, що накрила їх під час шоу фонтанів, не змусила втікати до автобуса — паперовики, тісніше притулившись одне до одного, насолоджувалися видовищними співочими фонтаном, — розповіла Лариса Примаченко.

Додому мандрівники вирушили пізно ввечері, везучи близьким солодкім гостинці, придбані у фірмовому магазині ROSHEN, та заряд гарного настрою. А по дорозі ділилися враженнями від поїздки та міркували над тим, куди б по-мандрувати наступного разу.

45 років на фабриці

Прізвище чоловіка, про якого піде мова, добре відоме на підприємстві, адже він — достойний представник цього сімейства паперовиків. Це Павло Антонович Недашківський, налагоджувальник цеху КВПіА, який у вересні

На фабрику Павло Антонович прийшов у далекому 1968 році, після армії. До того встиг закінчити Малинський лісотехнікум та попрацювати на будівництві мосту через Іршу. З першого дня свого приходу на паперову фабрику

відзначив 45-річний ювілей своєї праці в товаристві. Свого часу на паперовій трудилися його батько (Антон Дмитрович був автослюсарем), тесть (Василь Петрович Столярчук, колишній головний бухгалтер), дружина (Людмила Василівна, пішла на пенсію з посади головного бухгалтера), брат (Микола Антонович) і зовиця (Наталія Василівна). Нині в цеху КВПіА працює син ювіляра — Геннадій Павлович.

трудиться у цеху КВПіА, більшу частку стажу заробив у монтажній бригаді, що займалася налагоджуванням та ремонтом приладів у цехах №3–6. Нині Павло Антонович «приписаний» до цеху №5. Добре знається на автоматичі обох папероробних машин. За його словами, технологічні параметри 16-ї машини дозволяють виготовляти на ній понад 150 видів паперу, 120 з яких уже випускали в цеху.

За довгі роки Павло Антонович зажив хорошої слави серед колег, користуються незмінним авторитетом. Цінують його за порядність та добру вдачу, прислухаються до порад, адже чоловік ще й на всі руки майстер. Устиг спробувати себе в ролі кранівника, зварювальника, електрика, механіка... Багато чого навчився від батька, зокрема — ремонтувати годинники. Скільки їх пройшло через руки Павла Недашківського, вже, певно, не злічити. Були серед них і сучасні наручні, і старовинні кишенькові, і годинники з боем, і з зозулею. Непомітно, навіть не прагнучи того, зібрав чоловік власну колекцію. Найстаріші в ній — годинники 1812 та 1840 року, які дісталися у спадок від батька.

— Пам'ятаю, як сусід привіз із за кордону годинника з ланцюжком. Років зо п'ять той працював, а потім став. Сусід спробував полагодити його власноруч, та нічого в нього не вийшло, тільки остаточно доламав. Приніс моєму батьку в хустинці те, що лишилося від годинника. Мовляв, як хочеш, забирай, може що вийде з того. І таки вийшло, адже батько був хорошим годинникарем. І мене багато чому навчив.

Добре, коли людина, окрім роботи, має якусь віддушину, захоплення, що супроводжує її крізь роки. Завдяки цьому вона відчувається щасливішою, живе яскравішим життям, ніж колеги, які призвичаїлися до існування за формулою «дім-робота-базар-город». Додайте до сірих буднів кілька різноколірних штрихів, усміхніться життю — і воно вам усміхнеться у відповідь!

Будьмо знайомі!

Нещодавно до колективу ремонтно-механічного цеху приєднався пліфувальник Микола Гордін. Микола Васильович — малинчанин, свого часу, після закінчення 9-го класу, вступив на навчання до Малинського лісотехнічного коледжу і здобув спеціальність майстра лісу. Згодом працював на місцевих підприємствах: ПАТ «Прожектор» (токарем, фрезерувальником, оператором станка з число-програмним управлінням) та в МУЕГГ (майстром служби експлуатації підземних газопроводів та ЕХЗ). Останнє місце роботи чоловіка — столичний завод «Антонов», де він був оператором верстата з програмним керуванням. Заочно Микола Гордін отримав вищу освіту — закінчив Вінницький національний технічний університет, здобувши фах теплоенергетика. Одружений, має двох дітей, яким приділяє майже увесь свій вільний час, захоплюється конструюванням та майструванням.

Редактор ГОРДІН О. І.

Матеріали, надруковані в газеті «ПАПЕРОВИК», не можуть бути відтворені в будь-якій формі без письмового дозволу видавця.

Відповідальність за достовірність публікації несуть автори. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету — обов'язкове.

© «ПАПЕРОВИК».

«ПАПЕРОВИК» — газета ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Засновник і видавець — ПАТ «МАЛИНСЬКА ПАПЕРОВА ФАБРИКА-ВАЙДМАНН».

Свідоцтво про реєстрацію серії ЖТ №94/471ПР від 17.02.2011.

Адреса видавця та редакції: 11602, м. Малин, вул. Приходька, 66.

Телефони: 6-72-53, 6-72-69, 6-72-22. Е-mail: info.wmpm@wicor.com

Газету набрано і зверстано у редакційному комп'ютерному центрі. Надруковано в друкарні ТзОВ «Борис і компанія», м. Київ, вул. Леніна, 64.

Виходить не рідше одного разу на місяць. Розповсюджується безкоштовно. Наклад 2000 екземплярів.